

Autorė apie save

Gimiau 1929 m. rugsėjo 9 d. Kaune, Jono Statkaus ir Genovaitės Jarmolavičiūtės Statkienės šeimoje. Tėveliai pagal to meto tradicijas man davė du vardus – krikščionišką Reginos bei lietuvišką Jūratės vardą, kuriuo nuo pat mažens ir buvau vadinama.

1934–1938 m. gyvenau Paryžiuje, lankiau pradžios mokyklą Victor Duruy licėjuje.

Grįžusi į Lietuvą, 1939–1944 m. mokiausi Aukštosios Fredos pradžios mokykloje ir „Aušros“ gimnazijoje. 1940 m. liepos 6 d. tėvas Jonas Statkus, buvęs Lietuvos saugumo departamento direktorius, drauge su Augustinu Povilaičiu ir gen. Kaziu Skuču buvo rusų sovietų okupacinės valdžios suimti ir išvežti į Maskvos Butyrkų kalėjimą, o jo žūties laikas ir kapo vieta nežinomi iki šiol. Drauge su motina ir jaunesne seserimi buvau įtraukta į 1941 metų sovietų okupantų vykdomo Lietuvos gyventojų naikinimo – masinių suėmimų-trėmimų sąrašą. Trėmimo išvengiau, kai naktį sunkvežimiu atvykę mūsų šeimos išsivežti budeliai rado tik tuščią butą, nes gavę draugų įspėjimą apie pavojų, iš jo neseniai buvome išsikraustę.

Sugrįžtant Antrojo pasaulinio karo Rytų frontui, o su juo ir rusų sovietų okupacijai, 1944 m. su šeima pasitraukiau į Vokietiją, Mėrsburgą. Čia buvau įrašyta į vokišką gimnaziją, bet netrukus pašalinta už tai, kai argumentuodama principiniu nusistatymu viešai atsisakiau prisidėti prie gimnazistams privalomų nacių režimo palaikymo darbų.

1945–1950 m. gyvenau Prancūzijoje, Paryžiuje. Baigiau Bakalaureatą I, vėliau II (*philosophie-lettres*) su senųjų kalbų (lotynų) dėstomuoju dalyku, studijavau prancūzų kalbą ir, apsigynusi diplominį darbą iš Moljero komedijos „Mizantropas“ („Le Misanthrope“), gavau prancūzų kalbos mokytojos diplomą.

Nuo 1950 m. apsigyvenau Venesueloje, kartu su seserimi, motina bei teta.

1950–1952 m. dirbau „General Electric“ administracijos archyvo viršininke.

1952–1958 m. dirbau oro linijose „Aerpostal“ įvairiose pareigose su ilgalaikėmis komandiruotėmis Niujorke, Madride, Romoje ir Lisabonoje. Tuo pačiu metu su pertraukomis lankiau anglų kalbos studijas Kolumbijos universitete ir Niujorke bei Ispanijos istorijos paskaitas Madride.

1958–1963 m. dirbau sekretore anglų-ispnų kalbomis Jungtinių Tautų atstovybėje Venesueloje.

1960 metais ištekėjau už inžinieriaus Luiso Rosaleso, su juo susilaukiau penkių sūnų – Luiso, Jono, Šarūno, Rimo ir Sauliaus. Skyriau daugiau laiko istorijos studijoms ir tyrimams, aktyviai dalyvavau Venesuelos Lietuvių bendruomenės darbuose. Išrinkta į jos Centro valdybą, dvi kadencijas ėjau sekretorės pareigas ir trumpam laikui atgaivinau šeštadieninę lietuvišką mokyklą.

1983–1985 m. dirbau „Zetos“ žurnalo redaktoriaus pavaduotoja.

Nuo 1985 m. „Zetos“ žurnalo vyriausioji redaktorė. Žurnalas yra savaitinis politikos, ekonomikos ir kultūros Venesueloje šiuo metu didžiausio tiražo leidinys. Nors žurnalas neskelbiamas internete, kad nesumažėtų jo perkamumas, tačiau daugelis straipsnių dažnai atsiranda internete pačių skaitytojų įdėti. Dažnai esu kviečiama į radijo ir TV laidas.

Nuo emigracijos 1944 metais iki dabar (2011) Lietuvoje esu buvusi tik du kartus, kaskart ne daugiau kaip po dvi savaites – pirmą kartą, kai Sąjūdžiui reikėjo per žurnalistus prisistatyti pasauliui, ir antrą – į knygos „Didžiosios apgavystės“ pristatymą.

Išleistos knygos

- Baltų kalbų bruožai Iberų pusiasalyje (Čikaga, 1985, lietuvių k.).
- Los Godos (Karakasas, 2 laidos – 1998, 1999, ispanų k.).
- Los Godos (Barselona, 2 laidos, 2004, ispanų k.).
- Goths and Balts (Čikaga, 2004, anglų k.).
- Didžiosios apgavystės (Vilnius, 2007, lietuvių k.).
- Senasis aisčių giminės metraštis (Kaunas, 2009, lietuvių k.).

Rengiamos knygos

- „Europos šaknys“. Užbaigtą 12 skyrių knygą numatoma parengti iki 2014 m. ir leisti ispanų bei prancūzų kalbomis.
- Lietuvių kalbos ir kultūros įtaka Kanto ir Levino palikime. Valensijos universiteto knygų leidykla. Rankraštis priimtas, knyga turėtų išeiti 2011 m. rudenį.

Svarbesni straipsniai

Šokiai ir sambūriai, Klivlendas, 1972 m.. Serija straipsnių apie lietuviškų liaudies šokių simboliką, palyginant ją su Europos folklorinių šokių simbolika.

La glasnost puesta a prueba (Glasnost kokybės kontrolė), Venesuela, 1989 m. kovo mėn. serija straipsnių apie kelionę į laisvėjančią Lietuvą per Vasario 16-osios šventę, apie Sąjūdžio veiklos svarbą.

Las cuatro mentiras sobre los godos (Keturi melai apie gudus), Andų universitetas, Merida, Venesuela, 2008.

Cultura goda (Gudų kultūra), Valensijos universiteto leidinys, Ispanija, 2008.

El idioma que hablaron los godos (Kalba, kuria kalbėjo gudai), Valensijos universiteto leidinys, Ispanija, 2009.

Kaip kalbėjo gudai atvykę į Ispaniją, Lietuva internete, 2009.

Nuo 1985 m. kas savaitę rašau savo leidžiamo „Zetos“ žurnalo vedamąjį.

Nuo 1990 m. tvarkau savaitinę skiltį Venesuelos dienraštyje „El Nuevo País“.

Svarbiausi apdovanojimai

Orden Andrés Bello, Primera clase – aukščiausias Venesuelos ordinas už kultūros darbą. *Orden diego de Losada, Primera klase* – Karakaso miesto ordinas.

„Metų asmenybė“ – Pietų Amerikos Iberų Amerikos žurnalistų organizacijos įvertinimas, 1989 m.

Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Riterio kryžius, Lietuvos prezidento apdovanojimas, 1996 m.